

og som ogsaa i denne Sags Historie sees at være bleven behandlet med en vis Frihed. Men overhovedet forekommer det mig, at man maa indrømme, at det tager sig noget syndeligt ud, at see dette Forslag anført som et subsidiairt til det, der blev forkastet iforgaars. Dette sidste principale Forslag var et virkeligt Ændringsforslag til nærværende Lov, det respecerede den Charakter, som Lovforslaget har, nemlig som gaaende ud paa at tillade Stamhuusbefidderne at sælge deres Bøndergods, idet dets Formaal kun var at indføre en Begrænsning af denne Tilladelse; men dette subsidiaire Forslag gaaer derimod ud paa at forandre hele Lovforslagets Charakter, det gaaer ud paa at forvandle denne blot tilladende Lov til en Lov om en tvungen Afløsning, og derfor er det ogsaa, at en anden æret Rigsdagsmand, som sympathiserer med Minoritetens Tanke, har filltet det under Nr. 19 opførte Forslag, som gaaer ud paa, at for det Tilfælde, at nærværende Ændringsforslag maatte blive antaget, skulde ogsaa Lovforslagets Titel blive forandret saaledes, at Loven kom til at hedde noget ganske Andet, end der nu er paataent. Denne ærede Rigsdagsmand er nu vistnok i sin gode Ret, naar han ønsker en anden Lov end den nærværende, men naar han, saaledes som han iforgaars bemærkede, havde ventet, at Udvalgets Fleertal skulde have budt Thinget et andet Forslag, der mere stemte med hans Forhaabninger end det, der fra Fleertallet er fremkommet, saa troer jeg rigtigt nok, at han deri havde megen Ret; thi, naar Thinget ned sætter et Udvalg, saa skulde jeg mene, at det, som dette Udvalg har at byde Thinget, er en Betænkning over det Lovforslag, som er blevet henviist til dets Behandling, men derimod troer jeg ikke, at man kan fordrø af det, ja jeg mener, at det ligger aldeles udenfor dets Competence, deraf at tage Leilighed til at byde et Lovforslag om noget ganske Andet (Hør!). Og nu et Forslag af en saa indgribende Vigtighed som dette Forslag om en Tvangsafløsning af Fæsteforholdet, det bør dog vistnok under ingen Omstændigheder komme frem blot som et Ændringsforslag ved den anden Behandling af en Sag om en heelt forskjellig Gjenstand; et saadant Forslag, skulde

man dog synes, maa idetmindste tillægges en saa stor Betydning, at det, naar det kommer for her i Thinget, ikke bør afgjøres, uden at være undergivet den sædvanlige regulativmæssige Behandling. Det er af disse Hensyn, at Udvalgets Majoritet paa ingen Maade har kunnet gaae ind paa dette Forslag, og jeg skal kun sluttelig tilføie, at jeg meget skulde ønske, at de ærede Medlemmer, der maatte ville stemme for dette Forslag, for derved at styrte den hele Lov — thi naturligtvis vilde dette være den eneste praktiske Følge af, at Ændringsforslaget antages — vilde betænke sig paa, om de dog ikke hellere burde indskrænke sig til ligefrem at stemme imod selve Loven.

Jugstrup: Naar den ærede Ordfører bebrejder mig, at jeg under Behandlingen af den første Paragraph skulde have sagt, at Majoriteten burde have budt os et ganske andet Forslag end det, den er fremkommen med, er denne min Udtalelse begrundet i Majoritetens egen Motivering, idet den siger, at det fornemmelig er Hensynet til Fæstegodsets Overgang til Selveiendom, som skulde motivere og retfærdiggjøre den Salgstilladelse, som de ville indrømme ved Lovudkastet; medens jeg mener, at, dersom man havde Hensyn til denne vigtige Sags Fremme, burde man have fremkommet med ganske andre Forslag, end der er fæet; og, uagtet jeg meget gjerne vil erkjende, at det Forslag, hvorom her er Tale, og som er stillet af den ærede Rigsdagsmand, der udgjør Minoriteten i Comiteen, er noget ganske Andet end det, som det egentlige Lovforslag gaaer ud paa, — hvilket jeg ogsaa har givet tilkjende, ved at stille et Ændringsforslag, som i saa Tilfælde skal forandre Lovens Titel, — saa kan jeg dog ikke skjæln rettere, efter at man nu, ved det, der er vedtaget i den første Paragraph, har ført Sagen ind paa Spørgsmaalet om Mit og Dit — at man da kan gjøre Andet end ordne Sagen i sin Heelhed. Thi det maae vi vel vide, at det Baand, som vi her ere ifærd med at løse, er i sin Oprindelse beregnet paa at være knyttet for Evigheden, og det har i den factiske Tilstand saaledes sammentnyttet Besidderen med Fideicommissets Bøndergods og detses Fæstere, at jeg virkelig ikke troer, man kan løse Baandet for hans